

Motion till riksdagen 2009/10: MJ307

av Lars Gustafsson och Eva Johnsson (kd)

Klimatforskning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att intensifiera klimatforskningen för att bidra till ett bredare forskningsunderlag.

Motivering

En av nutidens stora politiska frågeställningar är klimatfrågan. Vid förhandlingar på internationell nivå tror man sig kunna begränsa en global temperaturökning till två grader genom politiska beslut. Generellt brukar dock inte politiska beslut ha något som helst inflytande över naturlagarna.

Vetenskapliga teorier och forskning måste alltid prövas mot verkligheten, där verkligheten avgör vad som gäller. De vetenskapliga teorierna bakom antropogen klimatpåverkan bygger på idén om växthusgasers positiva återkoppling. Den politiskt mest uppmärksammade växthusgasen är koldioxid, som är nödvändig för livet på jorden. Fokus riktas mot de antropogena, mänskliga, utsläppen av koldioxid främst från förbränning av fossila energislag. En ökning av koncentrationen av koldioxid i atmosfären med ca en tiondels promille antas till största delen bero på en ökad förbränning av fossila bränslen. Nya studier visar genom isotopmätningar att den antropogena andelen av ökningen endast utgör en tredjedel av vad som IPCC-modeller förutsätter^{1, 2}.

¹ L Lepori, G. C Bussolino, E. Matteoli, A. Spanedda. *Fossil fuel emissions and fossil CO2 in the atmosphere*. Seventeenth Symposium on Thermophysical Properties. Boulder (CO) USA June 21–26 2009.

² T.V. Segalstad. *The distribution of CO2 between atmosphere, hydrosphere, and lithosphere; minimal influence from anthropogenic CO2 on the global "Greenhouse effect"*. The Global Warming Debate. The Report of the European Science and Environmental Forum. Bourne press ltd., Bournemouth, Dorset, UK, 41–50.

Fel! Okänt namn på

Det är vetenskapligt belagt att koldioxid utgör endast ca 5 procent av växthusgaserna, 0,0385 procent av atmosfären, det som brukar benämnas som PPM i den allmänna debatten. Under en hundraårsperiod har koldioxidens andel ökat med 100 PPM till dagens 385. IPCC hävdade ursprungligen att den antropogena delen av ökningen skulle vara ca 90 procent. Påståendet reviderades 2004 till att vara 75 procent. FN:s miljöprogram hävdade nyligen att endast hälften av utsläppen kunde härledas till antropogena källor³. Lepori et al. hävdar att ökning kan identifieras till en tredjedel.

Det är också belagt att koldioxid inte av sig själv kan ge annat än en mycket begränsad temperaturökning. Därför har vissa forskare framfört teorier om så kallat positiv återkoppling via vattenånga och olika molnbildningar. FN:s klimatpanel, IPCC, bygger sina teoretiska modeller till stor del på dessa idéer.

Ny forskning visar emellertid att så inte är fallet, utan istället att det finns flera negativa återkopplingar som verkar i motsatt riktning^{4, 5, 6}.

Ett stort antal mätningar av atmosfären över den tropiska hemisfären visar att någon så kallad "hot spot" inte existerar, vilket enligt IPCC:s klimatmodeller skulle utgöra bevis för växthuseffekten.

Studier inom solforskningen visar också på tidigare inte kända återkopplingar, som påverkar vårt klimat, molnbildning och magnetiska fält⁷. Likaså finns belägg för att omvandling av landskap får regionala klimateffekter⁸.

På ett stort antal områden framkommer ny kunskap byggd på studier av verkligheten, som ger oss ny information om hur jordens klimat och klimatsystem fungerar. Under de senaste åren har mätningar visat att den globala medeltemperaturen sedan 2001 till och med har sjunkit och att världshavens värme också minskat⁹.

Ökningen av de stigande havsytorna har också avstannat samtidigt som koldioxidhalten ökat¹⁰. Detta är tvärt emot vad IPCC:s klimatmodeller förutspått. Forskare knutna till IPCC har nyligen offentligt medgett att jorden har gått in i en svalare cykel.

³ Klimatbeslut på lös vetenskaplig grund. <http://www.sr.se/cgi-bin/ekot/artikel.asp?artikel=3102122>.

⁴ Spencer, R. W., W. D. Braswell 2008: Potential Biases in Feedback Diagnosis from Observational Data: A Simple Model Demonstration. *Journal of Climate* Vol 21.

⁵ Spencer, R. W., W. D. Braswell, J. R. Christy, and J. Hnilo, 2007: Cloud and radiation budget changes associated with tropical intraseasonal oscillations. *Geophys. Res. Lett.*, 34, L15707, doi:10.1029/2007GL029698.

⁶ R.S. Lindzen & Y.S. Choi: On the determination of climate feedbacks from ERBE data. *Geophysical Research Letters*, Vol. 36, No. 16. (26 August 2009), L16705.

⁷ H. Svensmark, T. Bondo, J. Svensmark., Cosmic ray decreases affect atmospheric aerosols and clouds.

Geophysical Research Letters, Vol. 36, No. 15. (1 August 2009), L15101.

⁸ Pielke Sr., R.A., J. Adegoke, A. Beltran Przekurat, C.A. Hiemstraa, J. Lin U.S. Nair, D. Niyogi and T.E. Nobis, 2006; Impacts of regional land use and land cover on rainfall: An overview. *Hydrol Sci. J., Climate Variability and Change – Hydrological Impacts (Proceedings of the Fifth FRIEND World Conference held at Havana, Cuba, November 2006)*, IAHS Publ. 308.

⁹ Loehle, Craig, 2009: Cooling of the global ocean since 2003. *Energy and Environment*, vol 20 No.1 & 2, 101–104(4).

¹⁰ University of Colorado, Boulder. <http://sealevel.colorado.edu/>.

Fel! Okänt namn på

Historiska och geologiska studier visar att jorden ständigt undergår klimatförändringar genom en rad naturliga cykler och processer med kopplingar till vårt solsystem. Ett av de mest kända och väldokumenterade exemplen är Grönland, som befolkades av skandinaver för 1 000 år sedan och där bedrev jordbruk i generationer under flera hundra år. Vid den tiden var Grönland grönt och till stora delar isfritt, vilket framgår av namnet.

De stora polarisarna undergår också tidsbundna förändringar bland annat genom oceanernas cirkulation, som påverkar både temperaturen och polarisarnas storlek¹¹. Under de senaste två åren har Arktis isyta återhämtat sig medan Antarktis för närvarande är större än snittet för de senaste 30 åren¹².

Vetenskap är inte en gång för alltid given kunskap utan måste omformuleras allteftersom ny kunskap kommer fram. I klimatfrågan har allt fler välrenommerade och etablerade forskare och vetenskapsmän från alla kontinenter, t.o.m. geologiska kommittén i den polska vetenskapsakademien gett uttryck för sina väl belagda tveksamheter mot de teorier och grunder, som allmänt florerar och utgör grunder för stora politiska beslut. Klimatfrågan är alltför viktig för att utvecklas till en prestigesak, där man väljer att blunda för den nya kunskap som ständigt kommer fram.

En grundförutsättning för att kunna fatta långsiktigt hållbara och verkningfulla beslut i klimatfrågan är att besluten bygger på vetenskapligt belagda fakta och forskning och inte på teorier, idéer och spekulationer om vad som kan hända någon gång i framtiden.

Det finns flera goda skäl som talar för behovet av att satsa på klimatforskningen i Sverige. Ett brett forskningsunderlag förebygger tendenser mot selektiva vägval där politik åt någondera hållen får inflytande över forskningen. Chalmers högskola i Göteborg har idag en långt framskriden forskning och lämpar sig som säte för en intensifierad ansats till ett brett underlag av klimatforskning. Ett upprättat klimatforskningscenter skulle bidra till ett större underlag till Vetenskapliga rådet för klimatfrågor i deras analyser till Miljövårdsberedningen.

Stockholm den 1 oktober 2009

Lars Gustafsson (kd)

Eva Johnsson (kd)

¹¹ Compo, G.P., and P.D. Sardeshmukh, 2009: Oceanic influences on recent continental warming. *Climate dynamics*, 32, 333–342 doi: 10.1007/s00382-008-0448-9.

¹² Arctic Sea Ice News & Analysis. <http://nsidc.org/arcticseaicenews/>.